

קעג:

עין משפט
נר מצוה

קבו א מיי פכ"ה מהל' מלוה ולוה הל' ד סמג עשין לד טוש"ע ח"מ סי' הברו חנוכה יד:

קב"ח ב' מ"י פ"ז מהל'
אישות הלכה ט' ועיין
בהשגות ובמגיד משנה סמג
עשין מח טור וש"ע אה"ע
סימן קצ"ט ע"י :

קבצ ג מיי' פכ"ה מהל'

עשין לך טוש"ע ח"מ סי'

קכט סעיף ח:

טוש"ע שם סעיף 3:

קלאה ו מי' שם הל' ד

משנה טו"ז ע"ש שם סעיף יד
טו עיין בטור:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה דחסר כאן ופריך לצי
קרא גמי וכו'.

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

חסורי מחסרה והבי קתני. פירש ר"ת בכתב ידו חסורי מחסרה והבי קתני המלוה את חבירו על ידי ערב לא יפטר מן הערב הכי פירושו והכי הלכתא לא ימצע מן הערב מחלה אע"פ שאין לו נכסים (א) ללוה דהיינו קרקעות אלא ימצע מן הלוה מחלה ואם הוא רחוק ימתין לו או ילך לנכס לתבעו ולכופו דלא מחמתין לנכסי דערב (ב) דלמא אי איתיה הכא ללוה הוה יחייב ליה מטלטלי למלוה ואם אמר על מנת שאפרע ממי שארצה מחלה כו' ולא יטערך להמתין ולחזור אחר הלוה דמשום דלמא פרע ליה מטלטלין לא מטרחתין ליה למלוה כיון דלמא וכוונן שאין נכסים ללוה דהיינו קרקעות דמסמיקין ואילי בדר"א כו' אבל יש נכסים ללוה דהיינו קרקעות ימצע הלוה מחלה ויכופו ולא נטריח את הערב כיון דליגלאי מילתא שיכול להפרע מן הלוה אבל כשאין נכסים ללוה ואתני ממי שארצה אפרע מספיקא לא מטרחתין לחורו להמתין ללוה אלא יפטרע מן הערב דפררשית וקבלן אף על פי שיש נכסים כו' וחסות מדות בערבות א' המלוה על ידי ערב ולא אתני ממי שארצה אפרע טובע הלוה מחלה בדר"ד בין שיש לו ובין שאין לו נכסים ללוה ואם לא יוכל לכופו ללוה ולא יצית דינא נכנס לציטו של ערב ב' ואם התנה ממי שארצה אפרע ואין לו נכסים ללוה דהיינו קרקעות אפרע מן הערב מחלה פ' אם ירצה לדון עם הערב מחלה ואם ירצה ימצע מן הלוה מחלה כדאמרינן אם אמר ממי שארצה אפרע יפטרע מן הערב ש"מ דבראון המלוה תליא מילתא ג' ואם יש לו נכסים ללוה אפילו אתני נכסו מן הלוה מחלה ד' וקבלן דהיינו נכסו לו ואני נותן לך בין יש לו נכסים ללוה בין אין לו נפרע מן הערב מחלה ה' נושא ונותן ביד יפרע מן הערב ולא מן הלוה שאין למלוה על הלוה כלום ואם לא מלא שום (א) להפרע מן הערב חזר על הלוה מדר' נתן דקיימא לן כוותיה אפילו בצעל חוב דעלמא וכולוה ערבינן בעי קנין דר מקבלן וערב צשעת מתן מעות וקבלן דהיינו תן לו ואני אתן לך אי נמי שאינו מזכיר לשון הלוהא (ב) אלא לשון פרעון דקאמר (ט) ייט' דונרתי ולא קאמר (י) ייט' ויצרתי (י) וקבלתי כרצא ולא לימא דבר קבלן ודעתי ככליין בן קונה וכגון דנקיט ביה שלש על שלש דציר מהכי לא מהני אם אינו כלי ואין חילוק בין עור לשק כדאמרינן צשיים אוחזין (ב"מ דף יא.) כיון דנקט ביה שלש על שלש לשון רבינו חם ואם היה כחוב צשער שנטשה פלוני בן פלוני קבלן אומר ר"י דהוי קבלן דאע"ג דלא כתב בו תן לו ואני נותן לך שלא פירש היאך אמר מכל מקום קבלן קאמר דהוי: מקמי

שלא יפרע הלוח לא היה נכנס בערבות: דאסמכתא לא קניא. ד
דערב קא עבד מלוה כאילו הוא עצמו הלוח: לא שנו. אפי' דאמר

ג. הגמ' אלא בי דינא דפרסאי דלא יהבי טעמא למילמיהו. דבר חימה הוא וכו'. (ב) אולי ש"ל ולמד מהך

התנאי שיוכל לקיים הדבר כשיגיע זמן וכשיגיע הזמן יאנס ולא יוכל לקיים, לא

אמר לו על מנת כו'. בגמרא אמרין חסורי מיחסרה והכי
קמתי כו' ומפרש לה: צין כך וצין כך לא יפרע מן הערב. תחלה:
טענה לאשה נזכר. ואין לבעל נכסים והיה בעלה מגרשה
ולאריך הערב לפרעה כתובתה מניסיו: ידינה. הבעל הנאה על
דעת רבים נדר שאין לו הפרה שלא
יוכל להחזירה דהיינו שחל דעתו
להחזיר את אשתו ולאכול כתובתה
לאחר שנתקבלה כתובתה מן הערב
וקנוניא בעלמא הוא דעבדי בעל
ואשתו על נכסיו של ערב: גב' מאי
טעמא. לא יפרע מן הערב דקסלקא
דעתך השתא לא יפרע כלל קאמר
מתני' דלא מהני ערבות אלא להכי שאס
מת לזה או ברח או יפרע מן הערב
אך אם הלזה בפנינו בשעה ששובע
מלוה את חובו כיון שהעמידו ערב
ללוה בפנינו פטור: גב' אשלמת לי.
הפקדמי הלוה על מנת שאס ימות או
יברח שאפרע ממנו והכי אני מחזירו
לך ותתבענו דין ואני פטור: מסקיף
לס דין נחמן דהיינו דינא. דמתניתין שלא
יפרע הערב כלום דינא דפרסאי הוא
וקס"ד השתא דהכי קאמר שמהגב
פרסיים לדון כן דאמר ליה גב' א
אשלמת לך: בסר ערבא אולי. אף
כשם נכסים ללוה: דלא היכי טעמא
למילתיהו. שגס זה דבר שאינו הנון
הוא לומר שלא יפרע מן הערב כלל
א"כ מאי אהני ערבות אלא ודאי ללוה
נכנס בערבות תחתיו אין נכסים ללוה
שישם לו ערב תחתיו את הממון:
לא יצבע ערב סהלא. דלא נעשה
ערב אלא על מנת אם ימות הלוה
או ימאן לזל דין או שמיצבור
צית דין ולא יהיה לו מה לפרוע או
יפרע מן הערב: ואם אמר לו על
מנת כו' יצבע מן הערב פטור. וכגון
שאין נכסים ללוה דהכי מפרש' לו
מתני' לקמן: מנין לערב שמשעבד.
באמירה בעלמא בלא קנין: קבלנות.
לקמן [קסד]. מפרש תן לו ואני קבלן
ובאמירה בעלמא הוי קבלן והכי
מוכח לקמן בשמעתין [סס] אבל אם נשא
וגתן ציד אמרין לקמן [סס] דאין למלוה
על הלוה כלום: סנה אוסו על ידי.
כלומר כאלו הן מקבלי צידי אחורינו
לך: לקח בגדו. למלוה קאמר קרא
קח בגדו של ערב כי ערב בשביל
איש זר דהיינו אמירה בעלמא דלא
כתיב הכא קבלנות: בני אם ערבת
לערב. ממון או נוקשה באמרי פין
שחרפתו וגדפתו עשה זאת אפוא בני
והנלל משני דברים הללו עש על באת
בצק רעך דהיינו ממון עש לו עילין
לך המרפס התר לו פיסת ידך ומן לו
מעותיו ורבה רעך על שחרפתו הרבה
עליו ריעים ובקש מחילה: רבי יהודה
סבר אסמכתא לא קניא. והיינו
אסמכתא אם לא יפרע לך אני אשלם
לך וכל דאי הוי אסמכתא סומך ובוטח
בצו שהלוה יפרענו ואילו היה יודע
ללוה שמשעבד. בלש שלם ושלימותא
ללוה יפרע מן הקבלן. לא יראה תחלה:

בְּשֵׁם מְחִילָה אֶם מִמּוֹן יֵשׁ לִי בִידְךָ, אִם נִעְשָׂה לִי עֶרֶב, וְאִם נוֹקְשָׁה בְּדִבְרֵיךָ רֶחֶב רֵעִיךָ (ב"מ קטז, א). וּבְנִצְּתִים אֵת חֲבִירוֹ לִקְמוֹן עָלָיו שֶׁאֵם לֹא יִקְיִים תְּנֵאל יִתֵּן כִּךְ וְכך (ב"מ סח:). יִיְיִנוּ דְּבַר דְּלִצְנוֹ וְנוֹתָן, וְלִצְנוֹ, דְּקִבּוּר שְׂהוּא יִכּוֹל לִנְלֹא וּפְעֻמִּים שֶׁמִּנְחִין אוֹתוֹ (סנהדרין ב:). הַמְצִיטִים דְּבַר לִחְבִּירוֹ עַל מִנֵּת שִׁיעָה וְאִינוּ תִּפְסֵם בְּתֵאל וְלֹא יִפְסִידוּ בְּכֵךְ, וְדִינוּ אֶסְמִכְתָּא מְפוֹרֶשֶׁן בְּז"מ ב'פ' אִיְהוֹה נֶשֶׁךְ וְכֵפ' הַמִּקְבֵּל (לע"פ

מסורת הש"ס

[illegible]

ורה אור השלם

1 אָבִי אַרְבֵּנוּ מֵיָד
בְּקֶשֶׁשׁ אֶת אֲבִיאוֹתָיו
אֵלָיו וְהִגְדִּילוּ לִפְנֵי
וְהִקְדִּישׁוּ לָךְ כָּל הַיָּמִים;
בְּרֵאשִׁית מִן
2 וְיִמְרָם וְרֹאשׁוֹ אֶת
לֵאמֹר אֵת שְׁנֵי בְנֵי תְמִית
אֵלֵינוּ אֲבִי אֵלָיו תְּהֵא
אֲתוֹ עַד עֵד אֲשֶׁן אֲשִׁבֵנו
אֵלָיו;
3 לָקַח בְּגָדוֹ שֶׁ עָרַב
וְיִבְעֶנּוּ בְּנֵיהֶם וְהִבְחִילוּ;
מְשִׁלִּי כ טו
4 בְּנֵי אִם עָרַבְתָּ לְרַעָּה
תִּקְחֶתָ לָךְ כִּפְיָהּ; נוֹשֶׁטָה
בְּאֵמָיו וְלִדְתָּ בָּנִים
וְעֵשֶׂה אֲתָם אֲמוֹא בְנֵי
וְהִגְדִּילוּ בְּרַעֲיָהּ רַעָּה
לָךְ הַתֵּרַסְתָּ וְהִתְבַּרְכְּתָּ;
מְשִׁלִּי ז א-ג

הגהות הב"ח

(ח) 'בנ' לר' יוס' דאמר
 שמואל: יצ' ע"ד
 קמח עמ'א: (ט) ש"ס
 נכנסים לל' בין כ' ובין
 ג' (י) יערע מ"ב
 מכלל דה"ל: (יא) רשב"ם
 ג"ל מ'ס אמו' כ' כאלו'
 ד"ר אב' צד' (יב) ד"ה גמר
 משכבד' נשיה' נל' ש"ס
 (יג) רוב' (יד) חסור ו'
 ע"פ ש'ן ל' נכס' דרעומ' (טו)
 (טז) ללו': (יז) בא"ד נכס' דרעומ'
 דלרמב"א ה' היה חסור' ללו'
 הבא אורי' וז' שאלה'
 חסלה אורי' צריך להחזיק
 לתמור: (יח) בא"ד ל' מלך
 חסר דלפרע וכו' צעלל
 צד' עמלמ' וכו' שמואל
 ויסול' ערין בער קין וכו'
 היינו קין ו' וכו' (יט)
 חסר אורי' חסיר:

מוסף רש"י

[illegible]

כתא. הנחת גומא שאדם
מדעתו אלא קומך על דבר
בר לעתיד וקומך בלבו בשעת
(.נח).

נראה דחוקר כאן וצרף לציין על הגמ' אלא כי דינא דפרסאי דלא יהבי טעמא למילתיהו. דבר חיומה הוא וכו'. (ב) אולי צ"ל ולמד מהך
קרא נמי וכו'.

בַּקֶּשׁ מִחֵלֶל, אִם מִמּוֹן יֵן בִּידֶךָ, אִם נִשְׁעוּ יָן עֵרֶב, וְאִם נוֹקֵשׁ בְּדִבְרֵי רֹחַ רֵעִי (ב"ב סו). אֲסֻמְבֵּאָה. הַנֶּעֱמֵת נִזְמֵא שֶׁאֵלֶּם
 וְנִשְׁעוּתָא אֲתֵּי מִכּוֹן עֵלְיוֹ שֶׁאֵלֶּם אִם יִקְרִי מִלּוֹן יָן קִי (ב"ב סח). יִשְׂרִי בְּדֵי דְלִוְיוֹ נִמְוֵן יֵן מִדְּמַנָּא אֲלֵּן סוֹמֵךְ עַד בְּדֵי
 אֲחֵרֵי, וְסָפֵר בְּהֵוֹלָ וְלֹא יִפְסֵד כֶּסֶף וְשִׁמְשִׁים מִתְּמַלְחָן אֲחֵרֵי (ב"ב סח). מְבַנְיֵת בְּדֵי דְחִבְרִי עַד מִנְּשִׁיעָה אֲלֵּן לְעִמְדִי וְיִמְכֹּר לְבָנֵי נִשְׁעֵתָא
 וְאִשְׁתִּי וְנִשְׁעֵתָא בְּהֵוֹלָ וְלֹא יִפְסֵד כֶּסֶף (ב"ב סח). וְדֵי אֲסֻמְבֵּאָה מִתְּמַלְחָן אֲחֵרֵי (ב"ב סח). מִנְּשִׁיעָה אֲלֵּן סוֹמֵךְ עַד בְּדֵי דְחִבְרִי עַד מִנְּשִׁיעָה אֲלֵּן לְעִמְדִי וְיִמְכֹּר לְבָנֵי נִשְׁעֵתָא (ב"ב סח).